

locus eligit ad adorandum: nō pp̄t deū q̄ adoratur: q̄i loco cōcludat: s̄z prop̄t ipsos adorātes. Et b̄ triplici rōne. p̄ qdē pp̄t loci secratōne ex qua sp̄iale deuotione cōcipiūt adorantes ut maḡ exaudiant̄: sicut p̄ ex adoratōne. Salom̄is. 3. Regl. 82. propter sacra mysteria et alia scitatis signa q̄ ibi st̄inet. 3. pp̄t cōcursū multorum adorant̄ er q̄ sit oīo magis exaudiibil̄: s̄z illō. Math. 18. Vbi sūt duo vel tres cōgregati i noīe meo: ibi sū ego i medio eorū. Ad tertium dicendum q̄ fin q̄n dam decentiā adoram̄ versus orientē. p̄ q̄ dē pp̄ter oīne maiestatis iudiciū qd̄ nobis māifestat̄ i motu celi q̄ ab oriente. 2. pp̄t paradiſū i oriente cōstitutū: ut legit̄ Gen. 2. fin litterā septuagita iterpiū: q̄i q̄ram̄ ad paradiſū red̄ re. 3. pp̄t xp̄m q̄ ē lux mundi. et oriens nominatur Zach. 6. Et q̄ ascendit sup celū celi ad orientē. et ab oriente ēt expectat̄ ventur̄ fin illi. ad Math. 24. Sicut fulgur exit ab oriente et paret vīc̄ i occidētē. ita erit et āchentus silv̄ hōis.

Einde cōside

Drandū est b̄ actib̄ q̄bus ali que res exteriores deo offere rūt. Circa q̄s occurrit duplex cōsideratio. 1. p̄ qdē de his q̄ deo a fidelib̄ dant̄. 2. de votis quib̄ ei aliq̄ p̄mittūt. Circa p̄mū cōsiderandū ē de sacrificiis: oblatōibus: primitiis: et decis. 3. Circa sacrificia q̄runt̄ quorū. 4. p̄ vtr̄ offerre deo sacrificiū fit de lege nāe. 2. vtr̄ soli dō sit sacrificiū offerēdū. 5. vtr̄ offere sacrificiū fit sp̄alis act̄ virtutis. 4. vtr̄ oīes teneat̄ ad sacrificiū offerendū.

Ad primū sic proce
ditur. Videlur q̄ offerre sacrificiū deo nō sit de lege nāe. Ea. n. que sūt iuris nālis: cōia s̄ apud oīes hoīes: nō āt b̄ contigit circa sacrificia. nā qdā legum̄ obtulisse i sacrificium panē et vinū: sicut de melchisedech dī Gen. 14. qdā b̄. qdā dō alia ut alalia. q̄ oblatio sacrificiorū nō ē de iure naturali. P. Ea q̄ sūt iuris nālis oīes insti fuauerūt: s̄z nō legit̄ b̄ Isaac q̄ sacrificiū obtulerit: neq; etiā de Adā. de q̄ mī dī sap̄. x. q̄ sap̄a eduxit eū a delicto suo. q̄ oblatio sacrificiū nō ē de iur nāli. P. Auḡ dī. x. de ciui. dei. q̄ sacrificia i quadā significatiā offerūt. voces āt q̄ s̄

peipua inter signa: sicut idē dīc̄ in li⁹ de doctrina xp̄ana: nō signū nālit̄: s̄z ad placitū fin p̄lm̄. q̄ sacrificia nō sūt de lege nāli. 5. ē q̄ i qualib̄ etate et apd̄ q̄slibet hōiūz natōnes sp̄ sūt aliq̄ sacrificiorū oblatō: qd̄ aut̄ ē apud oīes videt̄ nāle ēē. q̄ et oblatio sacrificiū ē de iure nāli. 6. dicendūz q̄ nāl̄ rōdictat hōi p̄ alicui sup̄iori subdāt propter defectus q̄s in seipso sentit: in q̄b̄ ab aliq̄ su periori eget adiutari et dirigi. et q̄qd̄ illō sit b̄ ē qd̄ apud oīes dicis de. Sicut āt i rebus nākbus nālit̄ iseriora superioribus subdāt: ita ēt nālis rōdictat hōi fin nāle i cōlinatiōnē: ut ei qd̄ ē sup̄ia hōie: subiectōe: et hono rē exhibeat fin suū modū. Est āt modus cōueniēt hōi ut sensibilib̄ signis vtaf ad aliq̄ exprimenda: q̄ ex sensibilib̄ cognitionē ac cipit. et iō ex nāli rōne p̄cedit q̄ hōi bus das sensibilibus reb̄ vtaf: offerens eas deo in si gnum debite subiectōis et honoris s̄z sūt dinē eorūz q̄ dīni suis aliq̄ offerūt i recognitiōnē domini. b̄ āt pertinet ad rōne sacrificiū. et iō oblatio sacrificiū p̄tinet ad ius nāle.

Ad primū q̄ dicēdū q̄ sicut sup̄ia dīni ē aliqua i cōi sūt de iure nāli: q̄rū dēcīmārōes sūt dī iure positiō: sicut q̄ malefactores p̄nian̄ hōi lex nālis: s̄z q̄ tali pena uel tali p̄niantur ē ex cōstitutōe dīna uel būana. s̄līc̄ etiā oblatio sacrificiū in cōi ē de lege nāli. et iō i b̄ oīes cōueniōt. s̄z dēcīmātōe sacrificiōrū ē ex istitutōe būana uel dīna. et iō i b̄ offērunt. Ad secundū dō q̄ Adā et Isaac sicut et ali iusti: deo sacrificiū obtulerunt fin sui tēporis cōgruētiā: uīp̄z p̄ Greḡ. qui dicit q̄ apud antiquos q̄ sacrificiorū oblatōes ēmittebas pueris p̄ctī originale: nō tñ de oīb̄ iustorū sacrificiis sit mētio in scriptura: s̄z so lā de illis circa q̄ aliqd̄ sp̄ale accidit. p̄t tñ ēē rō quare Adā nō legit̄ sacrificiū obtulisse: ne q̄ i ipo notafo origo p̄ctī. simili et in eo sanctificatōis origo signare. Isaac vō significalit̄ xp̄m inēstū ipse oblat̄ ē in sacrificiū vñ nō op̄orebat ut signet̄ quasi sacrificium offert̄. Ad tertiū dō q̄ significare cōcept̄ suos ē hōi nāle: s̄z dēcīmātōe signorū est s̄z būanū placitū.

Ad secundū sic pro
cedit. Videlur q̄ nō solū sumo deo sit sacrificiū offērēdū. Cū. n. sacrificiū dō offērēt obēat videlur q̄ oībus illis sit sacrificium offērēdūz

q̄ diuinitatis cōsortes sūt: s̄z ēt sc̄i hōes effi-
cūntur dīne nāe consortes: ut dī. 2. Pet. p.
Vñ t̄ de eis i p̄ dī. Ego dīxi dū estis. Ange-
li etiā filii dei nō s̄nt: ut p̄ Job. p. ḡ oib' his
debet sacrificiū offerri. ¶ P. Quāto aliquis
maior ē. tāto ei maior honor deb̄ exhiberi.
s̄z angeli t̄ sancti sūt multo maiores ḡbuscū
q̄ t̄renis p̄ncipib': q̄bus t̄i eoꝝ subdī m̄
to maiore honorē spēndūt: se corā eis p̄ster-
nentes: t̄ munera offerentes: q̄z s̄t oblatō ali-
cuus aialis vel rei alteri i sacrificiū. ḡ m̄ltō
magis angelis t̄ sc̄is p̄t sacrificiū offerri.

P. Tēpla t̄ altaria iſtituit ad sacrificia of-
ferenda: s̄z tēpla t̄ altaria iſtituit āgelis et
sanctis. ḡ ēt sacrificia p̄nt eis offerri. ¶ S̄z
ē q̄d dī Exo. 22. Qui iſmolat dīs occidetur
pter dīo ſoli. P. dicendū q̄ ſicut dictū ē
oblatio ſacrificiū fit ad aligd ſignificādum:
ſignificat ſacrificiū q̄d offerit exteri. iteri
us ſp̄iale ſacrificiū q̄aī ſeipſā offerit dī: s̄z
illud p̄s. Sacrificiū deo ſp̄is ſtribulat: q̄z
ſicut ſ dictū ē: exteriores act̄ religiōis ad i-
teriores ordinans. aīa at ſe offerit deo i ſacri-
fiū ſicut p̄cipio ſue creatiōis: t̄ ſicut ſini-
ſue beatitudis: ſcdm at veram fidē ſolus dī
ē creator aſarū n̄faz: ut i p̄ habitū ē. in ſolo
et eo aīe n̄re bītudo cōſtitit: ut ſ dicimū ē
t̄ iō ſicut ſoli deo ſumō debem⁹ ſacrificium
ſp̄iale offerre: ita ēt ſoli ei debemus offerre
exteriores ſacrificia: ſic ēt orātes atq; laudā-
tes ad eū dirigi. ſignificantes voces cui
res ipsas i corde q̄ ſignifican⁹ offerriū. vt
Aug⁹ dic i p̄ de cīni. dei. Hoc ēt vidēmus i
oi re publica obſeruari q̄ ſumō rectorē aliq
ſigno ſingulari honorat: q̄d ḡciq; alii defer-
reteat crīmē lele maiestati. t̄ iō i lege dīna
ſtatut̄ pena mortis his q̄ dīnū honorē alii
exhibēt. Ad prīmū ḡ dī q̄ nō ſic ſe iſtituit
cōicas aligb' nō p̄ equalitatē: s̄z p̄ p̄ti-
cationē. t̄ iō nec eq̄līs honor eis dber. Ad
ſecundū dī q̄ i obligatōne ſacrificiū nō p̄ſea-
tur p̄ciū ocoſi pecoris: s̄z ſignificatio q̄d ſit
i honorē ſumō rectoris toti vniuersi. Vñ ſic
Aug⁹ dic p̄. de cīni. dei. deinde ſi cadaveri
nis nitoib': s̄z diuinis honorib' gaudēt.
Ad tertīū dī q̄ ſicut Aug⁹ dic 8°. de cīni.
dei: nō cōſtituit̄ martyrib' tēpla ſacerdo-
talia: q̄m nō ipſi ſz de eoꝝ nob̄ eſt de⁹. vñ ſa-
cerdos nō dīc. offero tibi ſacrificiū. Petre
uel Paule: ſz deo de illorū victorys grās agi-
mus. t̄ nos ad imitationē eoꝝ exhortamur.

Ad tertīū ſic proce

ditur. Qideſ q̄ oblatio ſacrificiū nō fit ſp̄alis
actus v̄tutis. diē. n. Aug⁹. p̄. de cīni. dei. V̄e
rū ſacrificiū ē oē op⁹ q̄d agit ut ſcā ſocieta-
te inheream⁹ deo. ſz oē opus bonū nō ē ſp̄al
actus alicui⁹ deſinante v̄tutis. ḡ oblatō ſa-
crificiū nō ē ſp̄alis actu deſinante virtutis.
¶ P. Maceratio corporis q̄ ſit p̄ieuniū: p̄tinet
ad abſtinētiā: q̄āt ſit q̄ cōtinētiāz: p̄tinet ad
caſtitatē. q̄āt i martyrio: p̄tinet ad fortitudi-
nē. q̄ oia vidēt ſphēdi ſub ſacrificiū oblatō-
ne. fm illud Ro. 12. Exhibeatſ corpora v̄ra
hostiā viuētē. Dic ēt apl̄ ad Heb. vlt. Be-
neſiciētē t̄ cōionis nolite obliuisci. talibus
n. hostihs promeret̄ de⁹. beneficiētā aut̄ t̄
cōio p̄tinet ad caritatē mīſericordiā t̄ libali-
tate. ḡ ſacrificiū oblatio nō ē ſp̄alis act⁹ deſ-
inante v̄tutis. ¶ P. ſacrificiū vidēt q̄d dō
exhibetſ. ſz multa ſit q̄ deo exhibetſ: ſic du-
tio: oſo: decime: p̄initie: oblationes t̄ holo-
cauſta. ḡ ſacrificiū nō vidēt eē aligb' ſp̄al ac-
tu deſinante v̄tutis. ¶ S̄z ē q̄ i lege ſp̄a
lia p̄cepta dī ſacrificiū v̄tutis: ut p̄i p̄ncipio
Leuit. P. dicēdū q̄ ſic ſ̄ habitū ē: q̄m ac-
tus vñ ſ̄ v̄tutis ordinaſ ad finē alteri ſ̄ v̄tutis.
p̄cipiat qdāmō ſpeciē et⁹: ſicut cū q̄ ſuſat
ut fornicat̄. ipſū ſartuz accipit qdāmō ſorni-
catōis deſinatitē. ita q̄ ſi etiam al' nō. eēt
pctiū. ex B. iā pctiū eēt q̄ ad fornicatiōem
ordinat̄. Dic ḡ ſacrificiū ē qdā ſp̄alis actus
laudē bñs ex B. q̄ i diuinā reuerentia fit. pp̄
q̄d ad deſinatā ſ̄ v̄tutē p̄tinet. ſ. ad religiōez
Cōtingit at ſea q̄ ſz altas ſ̄ v̄tutes ſūt. i diuinā
reuerentia ordinari: puta cū aligb' elemo-
ſynā ſacit de reb'. pp̄iys pp̄ ſc̄iū: uel cū ali-
q̄ ſpp̄iū corp' alicui afflictōni ſubycit pp̄
diuinā reuerentiam. t̄ fm B. etiam ac̄lā
rū ſvirtutū ſacrificia dici p̄nt. Huc tam qdā
act⁹ q̄ nō bñt ex alio laudē nī ſi ſunt. pp̄
reuerentia diuinā. t̄ iſti act⁹. pp̄ ſacrificia di-
cunt̄: t̄ p̄tinet ad virtutē religiōis. ¶ Ad p̄
mū ḡ dī q̄ hoc ipsum q̄ deo quadaz ſp̄uali
ſocierate volūm̄ inhereare ad diuinā reuer-
entia p̄tinet. t̄ iō cuiuscūq; virtutis act⁹ ratōez
ſacrificiū accipit ex B. q̄ agit ut ſacta ſocie-
tate deo inhereamus. Ad ſecundū dī q̄
triplex ē hōis bonū. Prīmū qdē ē bonū aie
q̄d deo offerit interiori qdā ſacrificiū p̄ du-
tionē t̄ orōne t̄ alios b̄ mōi iteriores act⁹.
t̄ B. ē principale ſacrificiū. Secundū ē bonū

corporis qd̄ deo quedamō offertur p marty
riū t abstinentiā seu cōtinentiā. Tertiū ē bo
nū exteriorū rerū: de q sacrificiū offert deo
directe qdē qm̄ immediate res nras deo offe
rimus. mediate at qm̄ eas cōicam̄ proximis
pp̄t deū. Ad tertiū dō q sacrificia proprie
tatiū qm̄ circa res deo oblatae aliqd sit: sic
q aitalia occidebāt. q panis frāgīt come
dit et benedicit. et h̄ ipsū nomē sonat. nam
sacrificiū dī ex h̄ q hō facit aliqd crucis ob
lato at directe dicit cū deo aliqd offert: eti
az si nihil circa ipsū fiat: sicut dicūt offerri d
narū uel panes i altari circa qm̄ nihil fit. vñ
oē sacrificiū ē oblatio: s̄z nō cōuertit. primi
tie at oblatōes sūt: q̄ deo offerebāt: ut legit
Deut. 26° nō aut̄ sūt sacrificiū: q̄ nihil sacrū
circa eas fiebat. decē at pp̄rie loquēdo non
sunt sacrificia neq; oblationes: q̄ non īme
diante deo: s̄z mīstris dīni cultū exhibēt.

Ad quartum sic pro
cedit. Quidēt q̄ nō oēs teneant ad sacrificia
offerenda. Dic. n. apls. Ro. 3°. Quocūq; lex
logitur. his q̄ sūt i lege logi. s̄z lex dī sacrificiū
nō finit oībus vata: s̄z soli pplo. hebreor. ḡ nō
oēs ad sacrificia tenebant. **P.** Sacrificia
deo offerunt ad aliqd significandū: s̄z nō ē
oīum h̄'mō significatōes intelligē. ḡ nō oēs
tenēt ad sacrificia offerenda. **P.** Et h̄ sa
cerdotes dicūt q̄ sacrificiū deo offerit. sed
nō oēs sūt sacerdotes. ḡ nō oēs tenēt ad sa
crificia offerēda. **H** ē q̄ sacrificiū offerr
ē de lege nāe ut s̄ habitū ē. ad ea aut̄ que sc̄
legis nāe oēs tenēt. ḡ oēs tenēt ad sac
rificiū deo offerendū. **H** dicendum q̄ du
plex est sacrificium: sicut dictū ē: qm̄ p̄mūz
et principale ē sacrificiū iteri: ad qd̄ oēs te
nenēt deo denotā mētē offerre. Aliud at̄ est
sacrificiū exteri: q̄ i duo diuidit. Nā qdā
ē qd̄ ex h̄ solū laudē habet q̄ deo aliqd extē
us offertur i prestationē dīne subiectōis. t
ad h̄ alīs tenēt illi q̄ sūt sub lege noua l̄ ve
teri. alīs illi q̄ nō sūt sub lege. nā illi q̄ sūt sub
lege tenēt ad dītermiata sacrificia offerēda
s̄m legis p̄cepta. Illi vō q̄ nō erāt sub lege te
nebātur ad aliqd exteri: facienda i honorem
dīniū s̄m cōdecentiā ad eos int̄ q̄s habita
bant. nō at̄ dītermiata ad h̄ uel ad illa. Aliud
vero ē exteri: sacrificiū qm̄ act̄ exteriōris ali
arū vītū i dīnā ruerentia assūmūt. qm̄ qui
dā cadit sub p̄cepto ad q̄s oēs tenēt. qdām

vō sūt superrogatōis: ad q̄s non oēs tenēt.
Ad primū ḡ dicēdū q̄ ad illa dīminata
sacrificia q̄ i lege erāt p̄cepta nō oēs tenebā
tur. tenebāt tñ ad aliqd sacrificia iteriora l̄ ex
teriora ut dictū ē. **A**d secūdū dō q̄ qm̄ nō
oēs sciant explicite vītū sacrificiōiū: scīt
tñ iplicitē: sicut t̄ h̄ sit fidē iplicitā: ut s̄ h̄ itū
ē. **A**d tertiū dō q̄ sacerdotes offerunt sac
ificia q̄ sūt specialiter ordinata ad cultū dīni
nū: nō solū p se: s̄z ēt p alijs. quēdam hō sūt
alia sacrificia q̄ glībet p̄t. p se deo offerre:
ut ex s̄ dictis p̄z.

Einde ɔside
Orandū est dī oblationibus t
p̄mitijs. **E**t circa h̄ qm̄
q̄tuor. p vītāliq; oblati
ones sūt de nccitate p̄cep
ti. **2.** q̄bus oblationes debeant. **3.** de q̄b
rebus fieri debeant. **4.** sp̄aliter de oblatō
nībus primītarū vītā ad eas hōies ex ncc
itate teneant.

Ad primū sic proce
ditur. Quidēt q̄ hōies non teneant ad obla
tiones ex nccitate p̄cepti. Nō. n hōies tpe
euangeliū teneant ad obseruanda ceremonia
lia p̄cepta veteris legis: ut s̄ habitū ē. s̄z obla
tiones offerre ponit inter ceremonialia p̄cep
ta vetis legis. dī. n. Ero. 23°. Tribus vīcib; p
singulos annos mībi festa celebrabit. **E**t p̄a
subdit. Nō apparebit i aspectu meo vacu. ḡ
ad oblatōes nō teneant nūc hōies ex nccita
te p̄cepti. **P.** Oblatiōes atēq; fiat: i volum
tate hōis oblitūt. vt vī h̄ q̄ dī Math. 5°.
Hi offers inūt tuū ad altare. q̄i h̄ arbitrio
offerentū relinquit. post q̄ at̄ oblatōes sūt
facte. nō restat loc̄ iterato offerendi eas. ḡ
nullo mō alijs ex nccitate p̄cepti ad obla
tiones tenēt. **P.** Quocūq; aliqd tenēt red
dere ecclēsī: si non reddat p̄t ad id cōpelli
p subtractionē ecclēsiasticōrum sacramētorū
s̄ illicitu videbis q̄ offerre noluerint: ecclē
siastica sacra denegare: s̄z illud decretū lex
te synodi qd̄ h̄. i. q̄ i. Nullus q̄ sacra cōione
dispensat a p̄cipiente grāz aliqd exigat. si vō
exegerit deponat ḡ non tenēt hōies ex ne
cessitate salutis ad oblatōes. **H** z ē quod
Greg. dīc. H̄is x̄pan̄ p̄cureret ad missarū sol
lēnia aliqd deo offerre. **N** dicēdū q̄ sicut
dictū ē: nōmē oblatōis cōe ē ad omnes res